

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Vindicatio Augustanae Confessionis ab impactis ipsi, a
Roberto Cardinale Bellarmino, per summam iniuriam,
libello cui iudicii de formula concordiae titulum fecit,
viginti & duobus mendaciis**

**Titius, Gerhard
Besecenius, Stephan
Helmestadi[i], 1656**

Mendacium XX.

[urn:nbn:de:bsz:31-67740](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67740)

xix unus, obtulit ibi sacrificium corporis Christi, orans quantum potuit, ut cessaret illa vexatio, Deoque protinus miserante cessavit. Addit Bellarminus: Habes hic Missam in loco privato ab uno celebratam, sine distributione eucharistiæ populo factâ, & tamen utilem & Deo gratam, ut miraculum subsequens declaravit.

Resp. Bellarminus Libr. II, de Missâ Cap. IX. coactus est disertè fateri, quod nusquam expressè legamus, à veteribus oblatum sacrificium sine communione alicujus vel aliquorum, præter ipsum Sacerdotem. Tantùm eò decurrit posse se id ex conjecturis facile colligere. Qualem autem conjectura probandi vim habeant, nemini potest esse incognitum. Ad præfens exemplum dico, id plane non probare quod debebat, nempe Missam ibi ita esse peractam, ut solus consecrans Dominici corporis particeps factus fuerit. *Nec enim qui oblatum dicit, communicatum negat, etiamsi taceat,* dicebat rectè ex ore Claudij Espencèi Henricus Julius Blumius dum adhuc meliorum partium esset, Disputatione de Missis Solitarijs §. LXIII.

MENDACIUM XX.

Articulo de Confessione. *Anteà immodicè extollebantur satisfactiones, fidei verò & meriti Christi, ac justitia fidei nulla fiebat mentio.* Hoc mendacium refellunt omnes libri Catholicorum, in quibus & fides passim prædicatur, & virtus sacramentorum & ipsarum etiam satisfactionum ad meritum Christi refertur. Mentitur ergò qui dicit, ante hæc tempora nullam factam esse in ecclesiâ fidei, & meriti Christi mentionem.

Resp. Bellarminum semet ipsum mendacij luculenter arguere. Ipse enim, qui sine dubio à Veterioribus Papistis in hoc negotio neutiquam dissentire videri vollet, & fidem justificantem qualem nos juxta scripturam de-

describimus, & meritum Christi fide speciali apprehensum, & iustitiam per fidem imputatam perpetuò explodit, & quàm potest maximè scurriliter insectatur, quin hoc ipso maledico Libello, Mendacio xxix, contra Apologiam disputans, *specialem illam fidem, qualem nos ponimus, deletam funditus atque exstirpatam se optare ait.* Quomodo itaque sine aperto mendacio hoc loco affirmare possit, *omnes Catholicorum libros fidem* (de quâ nobis sermo est) *passim prædicare*, bonos quosque viros iudices esse patiemur.

Et quid ille nos mentiri diceret, querentes de satisfactionibus immodicè olim apud suos deprædicatis? Cum ipse homo impius indignas ejusmodi, & in mortem ac meritum Christi contumeliosas, de satisfactionibus humanis sententias, in libris suis passim spargere non dubitaverit. Ita scribit Libro IV, de Pœnit. Cap. vii. Col. 1205, *nos accedente Dei gratiâ, verè posse aliquo modo ex propriis, ad equalitatem, ac per hoc justè & ex condigno satisfacere.* Item, Libr. Cit. Cap. XIII, *valdè probabile esse, quod satisfactio quam Deo reddimus, non pertineat ad solam iustitiam, sed etiam ad amicitiam.* Quid autem est immodicè extollere satisfactiones, si hoc non est? Certè Bellarminus ipse alibi, hæc satisfactionum præconia moderanda esse vidit & putavit. Libr. IV, de Pœnit. Cap. I, docet, *duplicem esse satisfactionem, unam que consistat in absolutâ & perfectâ equalitate, alteram que non consistat in perfectâ equalitate &c. & totam controversiam esse, de imperfecta illa Chimericâ satisfactioe.* Similiter Libr. eod. Cap. I, §. 8. dilertè scribit pro amicitia reformandâ non posse hominem Deo satisfacere. Iure protectò meritò Bellarmino hic suggeremus vulgatum illud; *Mendacem oportet esse memorem.*

MENDACIUM XXI.

Articulo de votis Monast. Augustini tempore monasteria

erant